

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Viri Doctissimi Professoris In Academia
Ingolstadiensi Orationvm. Volvmen ...**

Turner, Robert

Coloniae Agrippinae, 1625

17. Ante disput. Philosoph. Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69519](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69519)

ROBERTI TURNERI
ORATIONCVLA XVII. QVAM ROMA
pro consuetudine loci habuit ante disputatio-
nem philosophicam quidam Roma-
nus cui nomen erat
Annibali.

*Philoso-
phia pa-
lestra
difficul-
tatibus
inter-
septa.*

*Anniba-
lis cuius-
dam he-
roicus
animus.*

ET si hæc præclara sanè ac gloriosa Philosophi-
palestra ijs fuerit intersepta difficultatibus, ut ne
soleat teri ab indoctis, nec debeat à minutis: in
eam tamen, Auditores, ego hodiè & indoctus audeo
& minutus volo descendere non tam spe reuerentis
laureæ, quàm imitatione eius, qui totum orbem
nominis gloria impleuit, Annibalis. Atque ut ego fa-
cile soleam contemnere Aegyptiorum superstitio-
nem penitentium in occultis vocum recessibus diuin-
tatem nescio quam, perperuo tamen rei vsu fit, ut cer-
dam latentiorum quandam vim in ipso Annibali
nomine impressam esse, ac penitus insculptam, qua in-
citantur homines ad magna si non feliciter per-
ciunda, certè audacter aggredienda: quippe ut re-
ceam Annibales duos, duas prouincias maximas mi-
nimis viribus fuisse aggressos, Siciliam illum Rhodum
dium Hispaniam hunc Lilybæum, Carthaginensium
noster Annibal tam ingentium fuit spirituum, ut in
Galliæ iuuentus, tam flos, decerpta, nec Saguntis de-
uicti præclara illa laurea reportata, nec Hispaniæ vi-
attrita, nec Marcelli superbia penitus compressa esse
cerint; quò minus ipse sibi angusti ac muniti animi
videretur, si non tentasset & Scipionis prudentiam
suo consilio, & Alpium altitudinem suo ingenio, &
Romæ magnificentiam suo astu, & Italiæ neruum suo
lacc

lacerto: alias prouincias, vel continendas vel comprimentas alijs permittebat; solas alpes, solum Scipionem, solam Italiam solus aggredi audebat Annibal. Habent, Auditores, habent Annibales siue vi propria nominis, siue occulta alia ratione id sibi inditum, viribus non magnis audere magna, vt si hæc hodiè Philosophica velitatio videatur hanc mearum virium tenuitatem superare, illam quidem aggredi, sic Annibalis; non sustinere hominis: neque sanè si Romani fitis vt natura, sic iudicio, minorem ponetis laudem in re magna fortiter aggredienda, quam fœliciter perficienda, cum Roma antiqua Annibalis, quo nihil vnquam senserat infestius, vires etsi contempserit in magnis perficiendis, amauit tamen generositatem illam, qua cum possit pauca, vellet magno animo audere magna: audeo ergo hodiè descendere in istam palæstram; non quòd putem, me posse disputantium neruos ac lacertos sustinere, sed quod alter Annibal arbitrer gloriosius vinci à Scipione, quam domi delicijs ac venustatibus turpiter affluentem nihil moliri magni. Quanquam id mihi in hoc discrimine facit animos, quod sperem me post multos annos alterum Annibalem in hoc conatu fore fœliciozem quàm illum Carthaginensem, cum hic infesto animo ac odio penè hausto cum matris lacte, Romanorum rem penitus vellet euertere; ego animo benè fauente, amoreq; sanè insito, Romanis studeam victoriæ laudisque subministrare copiosam segetem & materiem, quare initurus sum iam pugnam in qua si supra vires audeam, est hoc proprium Annibalis, si forte vincat, erit id quoque gloriosum, à Romanis,

Dixi.

ROBER.